

»»» ŠOLSKI ČASOPIS «««

PALMA

OSNOVNA ŠOLA IVANJKOVCI

ŠTEVILKA 19.

SEPTEMBER IN OKTOBER

**SE
SPRAŠUJETE
OD KOD IME
PALMA?**

UREDNIŠKI ODBOR «««

Brigita Fridl, prof., Mojca Grola, prof.

in učenci OŠ Ivanjkovci

Fotografije: Arhiv šole

Organizacijski vodja:

ravnateljica Nada Pignar, prof.

Spletna izdaja

»»» **PREBERITE VEČ ...**

Fran Ksaver Meško je naš rojak in ima častno mesto med slovenskimi besednimi umetniki. S svojo življenjsko potjo, s svojo ljubeznijo do vsega dobrega in resničnega ter lepega, s svojim ponižnim in zvestim služenjem, s svojimi deli, s svojo lepo slovensko besedo bo ta mož utrjeval korenine našega narodnega drevesa in njegovo vsestransko rast tudi v prihodnosti. Ljubil je našo deželo, čudovito kakor iz lepih sanj, ljubil vitke topole – »PALME« jim pravi ljudstvo ...

GIBAJMO SE SKUPAJ!

ŠPORTNI DAN NA OŠ IVANJKOVCI

LUKA LOVREC

➤➤➤ POVEZALI SMO UČENCE, STARŠE IN NJIHOVE DRUŽINE

Na OŠ Ivanjkovci se je minulo sredo odvijal nepozaben športni dan, ki je v duhu gesla "Gibajmo se skupaj" povezal učence, njihove starše, stare starše, brate in sestre. Gre za že tradicionalni dogodek, ki spodbuja gibanje in medgeneracijsko sodelovanje, letos pa je s številnimi aktivnostmi in dobro voljo presešel vsa pričakovanja.

TEK TROJK

➤➤➤ JE NA NOGE SPRAVIL KAR 33 TROJK

Osrednji del dogodka je bil Tek trojk, ki je na noge spravil kar 33 trojk. Prav posebnost tega teka je bila v tem, da so trojke lahko sestavljali s komer koli – učenci so tekli skupaj z družinskimi člani, prijatelji ali sošolci, kar je dodalo tekmovalnemu duhu še pridih družinskega sodelovanja in zabave. Proga dolžine 4 kilometre je vključevala tudi postaje z osvežilnimi pijačami, ki so še kako prav prišle v sončnem vremenu. V teku so sodelovali učenci vseh starosti, tisti mlajši in manj pripravljeni pa so se z veseljem pridružili različnim igram, ki so potekale ob progi.

Dogodek se je pričel z živahnim skupinskim ogrevanjem, ki je potekalo na glavni cesti in avtobusni postaji – cesta je bila seveda zaprta, zato je bilo prostora za gibanje več kot dovolj. Udeleženci so se razgibali ob glasbi in pozitivnem vzdušju, nato pa se je pričel start teka, ki so ga vsi nestrpno pričakovali. Tek je minil v duhu športnega sodelovanja, prijateljstva in medsebojne spodbude, na cilju pa so vse pričakale bogate kulinarične dobrote.

Po tekmi so se udeleženci okrepčali na odprti kuhinji, kjer so bile na voljo številne dobrote: sočni hot dogi, sveže solate, domač šmorn, sadje in osvežilni napitki. Druženje ob okusni hrani je poskrbelo, da se je vzdušje še dodatno razživel, otroci pa so bili še vedno polni energije.

Ena izmed najbolj zabavnih atrakcij dneva pa je bil zagotovo srečelov. Da bi si pridobil srečko, je moral vsak udeleženec narediti 10 sklec – za vsako opravljenih 10 sklec si prejel listek, na katerega si vpisal svoje ime. Koliko srečk boš zbral, je bilo povsem odvisno od tvojih fizičnih sposobnosti in volje! Vse skupaj so učenci in starši naredili 6090 sklec. Na koncu dneva so izžrebali tri srečne nagrajence, poleg tega pa so najboljšim trojkam podelili posebna priznanja.

Dogodek je bil pravi uspeh in že zdaj si vsi želimo, da bo naslednje leto še večja udeležba. Športni dan "Gibajmo se skupaj" je znova dokazal, da je gibanje v družbi tistih, ki jih imamo radi, še slajše in bolj zabavno. Z veseljem že nestrpno pričakujemo naslednje leto, ko bomo spet skupaj tekli, se zabavali in gradili še močnejše vezi med učenci, starši in širšo skupnostjo.

GIBAJMO SE SKUPAJ!

ŠPORTNI DAN NA OŠ IVANJKOVCI

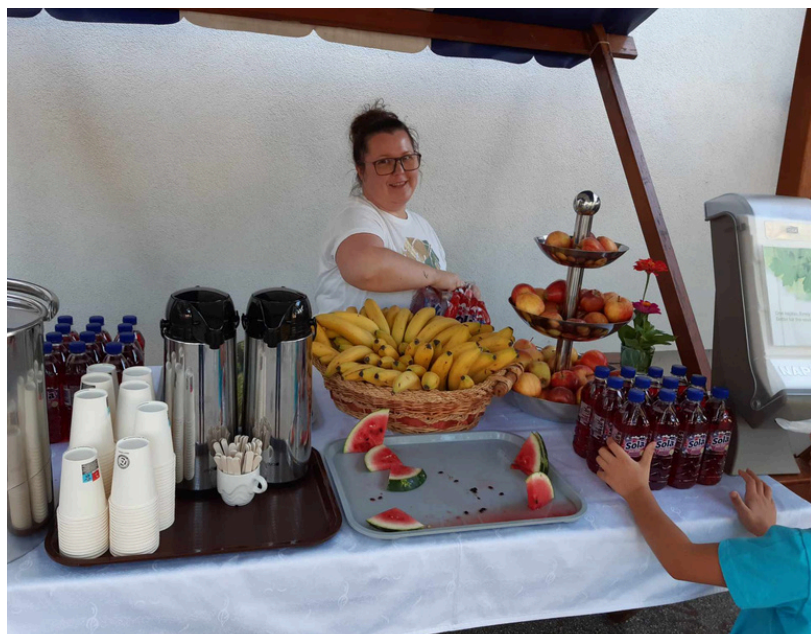
LUKA LOVREC

➤➤➤ UTRINKI

ODPRTA
KUHINJA

➤➤➤ SE VIDIMO NASLEDNJE LETO!

DAN MLADIH V ORMOŽU

>>> DAN MLADIH

OBČINA ORMOŽ JE V OKVIRU OBČINSKEGA PRAZNIKA PRIPRAVILA DAN MLADIH V MESTNI GRABI, NAMENJENE VSEM UČENCEM IN OTROKOM VRTCA.

Občina Ormož je v okviru občinskega praznika pripravila DAN MLADIH v Mestni grabi, namenjene vsem učencem in otrokom vrtca. Z učenci smo se odpeljali na prireditveni prostor, prisluhnili nagovoru župana in vodje županovega urada Urški Maučič ter se razporedili v delavnice. Učenci so imeli na voljo športne dejavnosti, glasbene, gnetenje gline, spoznavali so poklic policista, ki so predstavili tudi policijsko enoto s konji; se srečali s psom vodnikom. PGD Ormož je predstavilo svoj nov gasilski avto. Svojo ponudbo je imela tudi Športna šola DADA, ob kateri se je bilo možno primerno razgibati in se seznaniti z njihovo. Za najmlajše so bila na voljo napihljiva igrala. Seveda pa je bilo dovolj prostora za tek in sproščanje.

Svoje aktivnosti je ponudila tudi knjižnica Franca Ksavra Meška Ormož, učenci pa so lahko sodelovali tudi pri ponudbi fotografa Cirila Ambroža. Spoznavali smo lahko zelišča in še in še. Delavci ZD Ormož so učencem prikazali, kaj predstavlja prva zdravniška pomoč.

Za glasbeno kuliso so ves dopoldan skrbeli glasbeniki gimnazije Ormož, pa tudi DJ Marko. Občina Ormož je vsem prisotnim ponudila sladoled iz slaščičarne Bomitela.

Vsi si želimo še več takšnih dni, kjer je zraven zabave še gibanje, sproščanje in druženje.

Utrinki učencev:

TEJA GRAŠIČ: Na začetku smo počakali na nagovor, potem smo se odpravili k terapevtskemu psu, kjer je bilo zelo zabavno. Nato smo se sproščali ob glasbi in preizkušali glasbila, katera izvirajo iz Afrike. Po malici smo se posladkali s sladoledom. Za konec smo se udeležili športne delavnice.

TIT BRANILOVIČ BOGŠA: Odpravili smo se v Ormož na dan mladih. Srečali smo veliko drugih šol. Naša prva dejavnost so bili terapevtski psi. Psička Maja je bila zelo prijazna. Nastopali so glasbeniki Gimnazije Ormož. Tudi mi smo peli afriške pesmi. Zelo dolgo smo čakali na sladoled, a smo ga dobili.

MIA VIHAR: V mestni grabi v Ormožu smo se na dan športa udeležili prireditve Dan mladih. Bilo je veliko različnih delavnic. Mi, 6. razred, smo se udeležili glasbene delavnice, športne in spoznavali terapevtskega psa. V športni delavnici smo preizkusili svojo hitrost, dobili smo nasvete za hitrejši tek in pravilen tek. Na koncu pa seveda sladoled. Imeli smo se zelo lepo in uživali smo.

ANEJ ŠKOLIBER: Ko smo prišli v Ormož na Dan mladih, smo videli veliko različnih dejavnosti. Vodenje psa, igrala, gogarte, razgibavanje, glasba in roket. Udeležili smo se vodenje psa, razgibavanja in glasbe. Želel pa bi se še udeležiti vožnje z gokarti in igral. Tam je bil tudi zastoj sladoled, zato pa smo čakali tako dolgo.

OSNOVNA ŠOLA IVANJKOVCI HODI V ŠOLO PEŠ IN S KOLESI

KLAVDIJA PETROVIČ

>>> SPREMINJAMO POTOVALNE NAVADE

Osnovna šola Ivanjkovci že enajsto šolsko leto hodi v šolo peš ali s kolesom. V začetku je to najprej izvajal 5. razred, potem so sledili projekti - Pešbus, Kokoška Rozi, ... Po končanih projektih je naša šola ohranila dejavnost v tej smeri, da sedaj dvakrat na leto (jeseni in spomladi) hodimo v šolo peš in domov z učitelji in nekaterimi starši; naši kolesarji pa po uspešno opravljenem kolesarskem izpitu prihajajo v šolo samostojno.

PODPIRAM HOJO

>>> SKRB ZA OKOLJE

S tem namenom, ko odpovemo vse šolske linije avtobusov, skrbimo za svoje dobro, zdravo psihofizično počutje. Zakaj je še dobro, da hodimo peš? Zaradi:

Zdravja: Hoja je odlična oblika vadbe, ki izboljšuje srčno-žilno zdravje, krepi mišice in pomaga pri ohranjanju zdrave telesne teže.

Mentalnega zdravja: Hoja lahko zmanjša stres. Narava in svež zrak prispevata k boljšemu počutju.

Socialne interakcije: Hoja s prijatelji, sošolci, učitelji; krepi odnose in omogoča prijetne pogovore.

Ekološkega vidika: Hoja zmanjšuje emisije ogljikovega dioksida in prispeva k ohranjanju okolja, saj ne povzroča onesnaževanja.

Finančnih koristi: Pešačenje zmanjšuje stroške prevoza. S temi privarčevanimi sredstvi učenci koristijo brezplačne prevoze na strokovne ekskurzije ipd.

Povezave z naravo: Redno hojo lahko doživljamo kot način povezovanja z naravo, kar izboljša splošno počutje.

Vsak korak šteje, zato je dobro, da v svoj vsakdan vključimo več hoje!

**ZJUTRAJ SEM OPAZOVALA JUTRANJE NEBO
IN DIHALA SVEŽ ZRAK.**

GREMO PEŠ

TRAJNA MOBILNOST NA OŠ IVANJKOVCI

KLAVDIJA PETROVIČ IN UČENCI

UTRINKI

DANEJ GOLOB: V šolo smo hodili peš, da ne bi z avtomobili z izpušnimi plini onesnaževali zraka. Ker avtobusi niso vozili, smo prihranili nekaj denarja, katerega bomo najverjetneje porabili za prevoz v šolo v naravi. Vsak dan so devetarji preverili, če smo hodili peš ali se pripeljali s kolesi. Če si se peljal s kolesom, si povedal tudi, koliko kilometrov si prevozil. Zadnja ura je bila do 12. 40, saj smo ob 13.00 začeli hoditi peš.

ANŽE ŠKOLIBER: V šolo sem pešačil dva kilometra. Našo zbirno mesto je bilo v Stanovnem pri Jerebičevi kapelici. Ponavadi nas je bilo okrog 12, vsak dan pa nas je spremljal drug učitelj. Pridružila sta se nam tudi dva starša. Ko smo hodili v šolo, smo prišli hitreje kot domov, saj smo v šolo hodili v grabo, domov pa na breg. Ob prihodu v šolo nas je čakal topel čaj in slastna jabolka.

Kot športnik podpiram hojo peš, saj nam pomaga pri vsakodnevni kondiciji, s tem smo ohranjali čistejši zrak, veliko bolj smo se lahko sprostiti, ker smo bili v naravi. Počutil sem se odlično in to mi ni predstavljalo nobenega napora. Hkrati smo utrdili pravila varne hoje in z vzgledom učili mlajše učence.

LENA GROF ŠTIH: V šolo sem se vozila s kolesom. Razdalja od mojega doma do šole znaša 3 kilometre. Peljala sem se skupaj z dvema sošolkama. Upoštevale smo pravila varne vožnje, in s tem skrbele za svojo varnost in varnost drugih. Prednost vožnje s kolesom vidim v tem, da sem si sama prilagodila čas bujenja, da sem se družila s prijateljicami, da sem se že zjutraj pred poukom rekreirala. Zjutraj sem opazovala jutranje nebo in dihala svež zrak. Projekt se mi zdi koristen, ker sem se vseeno v šoli počutila boljše.

V ORMOŠKIH LAGUNAH

NARAVOSLOVNI DAN PRVE TRIADE S PREDŠOLSKO SKUPINO IZ VRTCA

KLAVDIJA PETROVIČ

»»» NARAVNO OKOLJE, KJER DOMUJE VELIKO PTIC

Pred samim dogodkom smo se z učenci preko VŽN metode pogovarjali: Kaj že o neki stvari, pojavu, dogodku vemo? Kaj si želimo izvedeti? Kaj nas zanima? Kaj smo se novega naučili?

»»» ORMOŠKE LAGUNE NISO MESTO

Kaj so povedali učenci pri črki V:

- da so trije učenci iz prvega razreda že bili v Ormoških lagunah in da so tam videli bike;
- učenci iz drugega, tretjega razreda so povedali, da je tam veliko živali, tudi vodni bivoli, koza, kače, žabe, ptice, konji, labodi;
- da je v lagunah voda obdana z bregovi;
- da imajo tam igrala;
- veliko jih je odgovorilo, da o tem še ne vedo ničesar.

Pri vprašanjih – Kaj si želimo izvedeti? Kaj nas še zanima? Kaj pričakovati? – pa so si zastavili naslednja vprašanja:

Ali bo tam nogometno igrišče?

Kakšne zgradbe so tam?

Ali je tam mesto?

Je to morje z morskimi ježki?

Kaj vse bomo videli?

Kje vse so živali?

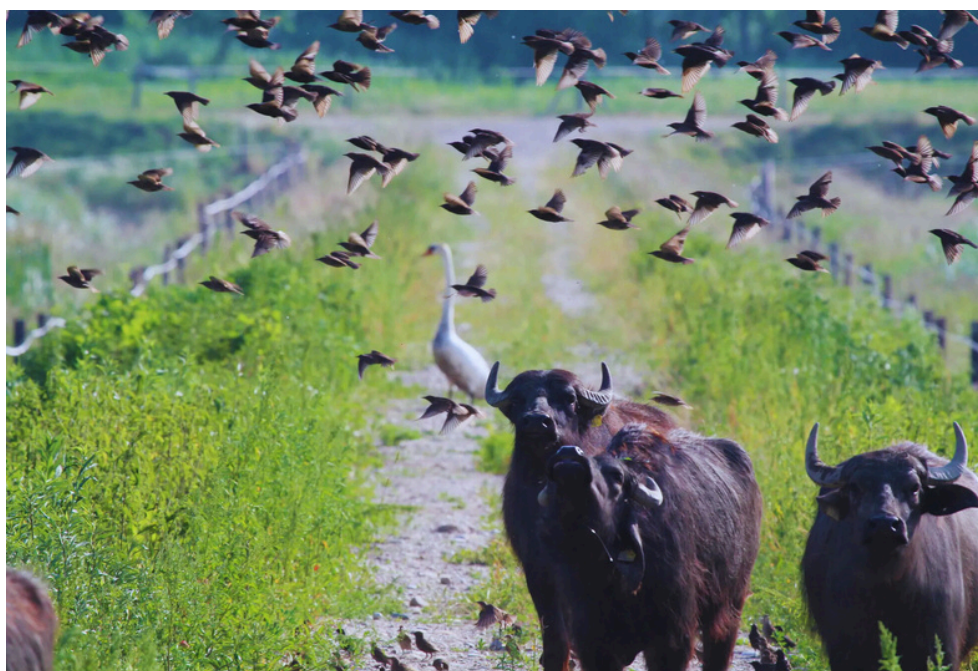
Kaj počnejo vodni bivoli?

Koliko živali je tam?

Čigavi so vodni bivoli?

Kdo je zgradil lagune?

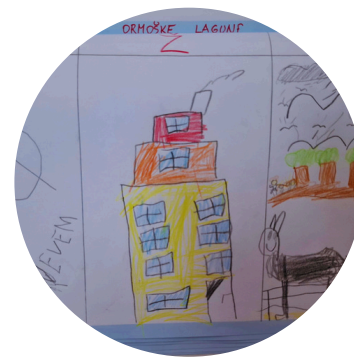
Zakaj so zgradili lagune?

V ORMOŠKIH LAGUNAH

NARAVOSLOVNI DAN PRVE TRIADE S PREDŠOLSKO SKUPINO IZ VRTCA

UČENCI PRVE TRIADE Z UČITELJICAMI

Na vsa ta vprašanja smo seveda dobili odgovore na samem naravoslovnem dnevu v Ormoških lagunah. Vsi skupaj smo se razdelili v dve skupini in ob poslušanju ter razlagi strokovnih delavcev rezervata opazovali okolje s prostim očesom in daljnogledi. Ogledali smo si umetno jezero reke Drave in spoznali pomen vode za Ormoške lagune. Potem smo se odpravili po lagunah in spoznali

TER SE NAUČILI:

Da ormoške lagune niso mesto, ampak naravno okolje, kjer domuje veliko ptic.

Da z daljnogledom lahko bolje vidimo ptice in bivole.

Videli smo črne ptice kormorane. Oni lovijo ribe in si zmočijo perje. Potem si perje sušijo tako, da imajo razprta krila.

Mladi labodi imajo tri leta sivorjavo perje. Potem pa postanejo beli. Mladiče imajo, ko so stari štiri leta.

Raca in racak imata v repu eno isto pero, ki se imenuje zrcalce. Tako vemo, kateri dva sta par.

Vohali smo zelišča: sivko, meto, smilj, rožmarin in še več. Videli smo gozd, ki mu rečejo kar pragozd. Opazovali smo dve vrsti trav – trstika in rogoz. Najbolj so nas navdušili labodi in bela ter siva čaplja ter na koncu tudi bivoli.

Veseli smo, da smo na vsa vprašanja dobili odgovore in da smo izvedli še veliko več.

Kaj pa natančno o Ormoških lagunah pravijo strokovnjaki?

Ormoške lagune so 55 hektarjev veliko mokrišče antropogenega nastanka, ki leži na območju rečnega ekosistema Drave ob ormoškem jezeru. Sestavljajo ga plitvi bazeni s trstičji in sestoji rogoza, obdaja pa ga poplavni gozd, redki ostanek mehkolesne rečne loke v Sloveniji. Mokrišče je izjemnega nacionalnega in mednarodnega pomena za številne ogrožene vrste ptic.

To in še veliko bi lahko napisali. Najbolje pa bo, da se odpravite tja in se o zapisanem pričujate kar sami! Verjemite, ne bo vam žal.

BILI SMO PRI GASILCIH

OKTOBER MESEC POŽARNE VARNOSTI

UČENCI IN UČITELJICE RAZREDNEGA POUKA

»»» DELO GASILCA JE TEŽKO, VENDAR JE PLEMENITO

V okviru meseca požarne varnosti smo v četrtek, 10. oktobra 2024, učenci od 1. do 5. razreda skupaj z učiteljki obiskali domače prostovoljne gasilce v Gasilskem domu v Ivanjkovcih. Sprejela nas je ga. Natalija Fajfar, ki je tudi predsednica PGD Ivanjkovci, in nam predstavila delo gasilcev.

PGD IVANJKOVCI

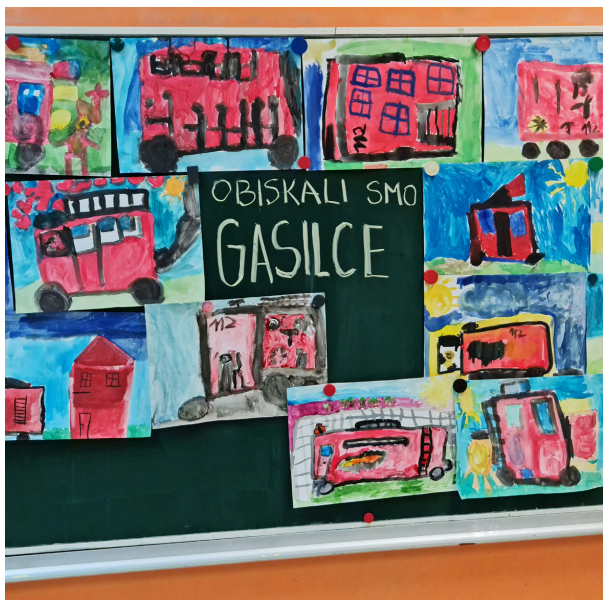
V gasilskem domu smo si najprej ogledali opremo in pripomočke, ki jih domači gasilci uporabljajo pri gašenju požarov in v drugih nesrečah.

Poveljnik PDG, g. Denis Zavec, nam je opisal različne primere nesreč, v katerih so posredovali gasilci in nam predstavil vozila in pripomočke na njih, ki jih pri različnih posredovanjih uporabljajo.

Učenci so na predstavitvi izvedeli, da je delo gasilca težko, vendar je plemenito, saj gasilci rešujejo življenja, pa tudi premoženja. Otroci so bili nad vsem videnim in doživetim več kot navdušeni.

Gasilci so izvedli prikaz gašenja z ročnim gasilnim aparatom. Učenci so se tako podučili o varni uporabi gasilnega aparata in pravilnega postopka gašenja začetnih požarov, saj so imeli možnost gašenja požara.

Gasilci PGD Ivanjkovci imajo različne dejavnosti, v katerih se usposabljujejo za gasilce, zelo uspešni pa so tudi na različnih tekmovanjih, kar dokazuje množična zbirka pokalov, priznanj in plaket.

S KULTURO SE SREČUJEMO TUDI V OŠ IVANJKOVCI

Prvošolci so narisali in »napisali«, kaj je njim bilo najbolj všeč:

Zjutraj smo se zbrali v šoli in šli na železniško postajo. Malo je deževalo. Peljali smo se z vlakom. Najprej smo šli v knjižnico. Tam smo jedli v eni sobi. Potem smo šli v igralnico. Sedeli smo in poslušali pravljico. Nato smo si ogledali celo knjižnico. Knjige imajo označene po barvah, da vemo, če so za otroke ali odrasle. Šli smo v prvo nadstropje. Morali smo biti tiho, ker so eni tam brali in se učili. Tam imajo tudi veliko revij. Potem smo šli v galerijo. Tudi tam je bilo čisto mirno. Sprejela nas je prijazna gospa, ki nas je vodila po galeriji. Veliko nam povedala o slikah. Pa s čopičem nas je žgečkala. Pokazala nam je slikarsko platno. Gledali smo slike. Slike smo gledali od blizu za en korak stran in potem še od daleč. Tako smo na slikah več videli. Slike so imele naslove. Ena se je imenovala Sovražim zeleno. Slike so nam bile všeč. Na steni so bili tudi posebni krogi. Na eni sliki so bile same črte, na eni pa koncert. Na eni je bila otroška soba, v kateri so bile stvari, ki tja ne spadajo. Videli smo tudi kipe žabic. Na televiziji pa smo gledali, kako nastane slika.

Potem smo se z vlakom odpeljali v Ivanjko. Najbolj zanimivo nam je bilo v galeriji.

VSI SE ŽE VESELIMO NOVIH DOŽIVETIJ V OKVIRU KULTURNEGA ABONMAJA.

S KULTURO SE SREČUJEMO TUDI V OŠ IVANJKOVCI

NA OSNOVNI ŠOLI IVANJKOVCI ŽE VRSTO LET ORGANIZIRAMO KULTURNI ABONMA ZA OTROKE NAJSTAREJŠE SKUPINE VRTCA TER UČENCE OD PRVEGA DO TRETJEGA RAZREDA.

ANDREJA ŽINKO

V okviru le-tega organiziramo tri dejavnosti na leto. Do pred dvema letoma smo te dejavnosti imenovali Lutkovni abonma, saj smo trikrat v šolskem letu peljali otroke na ogled lutkovnih predstav v Lutkovno gledališče Maribor. V lanskem šolskem letu smo koncept nekoliko spremenili. Vsako leto se še vedno enkrat odpravimo na ogled lutkovne predstave v LG Maribor, dve dejavnosti pa izvedemo v drugih kulturnih ustanovah. Tako smo si v lanskem šolskem letu ogledali Grad Ptuj in iskali zrno graha iz pravljice Kraljična na zrnu graha, obiskali LG Maribor in si ogledali predstavo Zlatolaska in trije medvedi, v grajskem kinu v Ormožu smo si ogledali film Najdenček, ki je bil posnet po črtici Frana Ksavra Meška. V tem šolskem letu smo že obiskali Mursko Soboto, kjer smo si ogledali razstavo v Galeriji, v Pokrajinski in študijski knjižnici pa smo drugo- in tretješolci spoznali, kako so razvrščene knjige po knjižnih policah in oddelkih ter prisluhnili pravljici Kozarec, poln ljubezni, prvošolci in otroci vrtca pa so navdušeno spremljali kamišibaj Podkovana žaba, Gospod in hruška ter Janček ježek.

V tem šolske letu nas čaka še ogled lutkovne predstave Šivilja in škarjice v LG Maribor, v SNG Maribor pa si bomo ogledali gledališko pravljico s petjem in plesom Janko in Metka.

Ker pa je vsaka dejavnost izven šole povezana z visokimi stroški prevoza in vstopninami, se na šoli potrudimo, da starši plačajo samo strošek vstopnine, prevoze pa plača šola iz privarčevanih sredstev Peš v šolo, ko dva tedna v šolskem letu (en teden spomladi in en teden jeseni) odpovemo šolske prevoze in strokovni delavci spremljamo otroke peš v šolo in domov; pri plačilu prevozov pa nam pomaga tudi Društvo prijateljev mladine Ivanjkovci. Prav tako do bližnjih krajev potujemo z vlakom in tudi na tak način potujemo bolj trajnostno ter ceneje.

PO PRVI DEJAVNOSTI KULTURNEGA ABONMAJA:

Otroci vrtca so o obisku Pokrajinske in študijske knjižnice ter Galerije Murska Sobota povedali:

DAVID S.: »V sredo smo šli v Mursko. Ogledali smo si slike. To smo šli v galerijo. Tam so mi bile vseč slike. V knjižnici mi je bilo lepo, vseč mi je bija Janček, pa hruške pa stric. Lahko smo meli lutke pa lahko smo se igrali z njimi. Pa knjig ne smemo trgati pa ne smemo se drti.«

GLEDALI SMO SLIKE. SLIKE SMO GLEDALI OD BLIZU ZA EN KORAK STRAN IN POTEM ŠE OD DALEČ.

S KULTURO SE SREČUJEMO TUDI V OŠ IVANJKOVCI

STELA K.: »Najbolj všečne so mi bile slike, najbolj mi je bila všeč tista o džungli. Meni je bilo všeč, da smo šli v knjižnico, dobra mi je bila Gospod in hruške, Podkovana žaba pa Janček ježek, vse tri zgodbe so mi bile lepe, pa vse knjige. V knjižnici se vedemo lepo, ne smemo se skrivati med policami.«

JAKOB K.: »Meni so bile najbolj všeč slike. Bolj so mi bile všeč velike. Najbolj pa mi je bila džungla. Meni je tudi bilo všeč da smo šli v knjižnico, čisto vse mi je bilo všeč. Poslušali smo tri zgodbe - prva je bila Gospod in hruška, te je bila Podkovana žaba, te pa je bil Janček. Ne smimo knjig metati po celi knjižnici, ker te ne vemo, ki so bile.«

ŽAN K.: »Meni so bile slike o veliki oranžni kači. V galeriji smo se mogli lepo obnašati. Všeč mi je bilo, da smo šli v knjižnico pa da smo poslušali zgodbe. Najbolj mi je bila všeč podkovana žaba, zato ker je bila podkovana. Teta je rekla, da ne smemo poleg knjig jesti in piti.«

JAKOB T.: »Všeč so mi bile slike, videli pa smo še polno barv. Lahko smo se dotaknili vodnjaka. Najbojša slika pa mi je bila tista z raketo. Videli smo tudi slikarsko sobo, ki rišejo notri. V knjižnici pa so mi bile najbolj všeč knjige, ki jih je bilo polno. Najbolj mi je bila všeč pravljica Gospod in hruške. V knjižnici ne smemo uničiti knjig.«

ANEJ I.: »Všeč mi je bilo tisto, ki smo peli, pa slike, majhne in velike. Pa vse mi je bilo všeč, čisto vse. V knjižnico smo šli, pa tam so mi bile najbolj všeč zgodbe, ki nam jih je prebrala, sem pozabil, kak se tistemu reče (kamišibaj). V knjižnici ne smemo bežati, te če bi se kam zaleteli, bi se knjige uničile.«

NEŽA G.: »Meni je tudi bilo vse všeč, pa tisti kip, pa pesem pa tiste slike – majhne in velike. Šli smo tudi v knjižnico, ki je bilo lepo, knjižnica je bila velika. Všeč so mi bile knjige. V knjižnici se obnašamo lepo, ki se nič ne deremo.«

POHODNIŠTVO

ŠPORTNI DAN

ANDREJA KOCIPER

➤➤➤ PREŽIVELI SMO PRIJETEN DAN

V torek, 22. 10. 2024, smo učenci 1., 2. in 3. razreda imeli športni dan - pohodništvo. Že prej smo opazovali vremensko napoved in si izbrali precej tople, sončen dan za predviden pohod. Pot nas je vodila po Veličanah na Cerovec Stanka Vraza, do rojstne hiše Stanka Vraza, kjer smo od sošolke Clare izvedeli nekaj o njegovem življenju in delu. Pot smo nadaljevali po hribu, se ustavili na varnem prostoru pri Novakovi hiši in imeli malico. Nato smo pot nadaljevali ter se čez nekaj časa spet ustavili in se okrepčali z vodo in prigrizkom. Spoznavali smo, kako potrebno je imeti pohodniško opremo - športno obutev, oblačila, vodo in nahrbtnik. Upoštevati smo morali pravila varne hoje. Spoznavali smo značilnosti okolice, po kateri je potekal pohod. Obnašali smo se tudi naravovarstveno. Vse odpadke smo dali nazaj v nahrbtnik in jih odnesli domov ter jih doma dali v smeti.

S hriba smo se spustili v dolino in po pločniku ob glavni cesti prišli nazaj v šolo. V šoli smo evalvirali dan dejavnosti in ugotovili, da smo preživeli prijeten dan in uspeli prehoditi triurni pohod z našimi razredničarkami in vzgojiteljico.

Lara Novak Prejac: Bilo mi je všeč, da smo šli v Cerovec Stanka Vraza, saj v tem kraju živim tudi jaz. Bilo mi je všeč, da smo imeli s seboj tudi malico in smo lahko jedli v naravi. Ko smo prišli nazaj, sem bila utrujena.

Gaja Bratuša: Pohod mi je bil všeč. Zelo mi je teknila malica, ker sem že bila zelo lačna. Pojedla sem tudi banano in malo čokolade. Želim si še več takšnih športnih dni.

Oskar Černi: Najbolj všeč mi je bilo, da je Niko delil krekerje. Najmanj mi je bilo všeč, da smo tri ure hodili. Športnemu dnevju bi dal 9 točk od desetih.

Kaja Novak: Všeč mi je bilo, da smo tako dolgo hodili peš in smo se lahko vmes ustavljali. Sošolka Clara nam je pri rojstni hiši Stanka Vraza povedala nekaj o njegovem življenju in delu.

Nikolaj Grnjak: Skupaj z učenci 1., 2. in 3. razreda smo šli na pohod na Cerovec Stanka Vraza. Najprej je bilo hladno, na koncu pa že vroče. Zelo mi je bilo všeč, da se m spoznal nove kraje in nove prijatelje.

Jaka Brinovšek: Cerovec Stanka Vraza je lep kraj. Tudi hiša Stanka Vraza je lepa. Imajo tudi krave.

Vid Marinšek: Med potjo smo se lahko pogovarjali. Ustavili smo se trikrat. Jedli smo malico, pogledali hišo Stanka Vraza in pili vodo in se sladkali. S hojo smo krepili telo in nabirali kondicijo.

Luigi Novak: Bilo je lepo. Premagali smo pot. Hodili smo po cesti in po pločniku. Paziti smo morali na varnost. Lepo je jesti v naravi. Želim si še več takšnih pohodov s prijatelji.

BABI IN DEDI, POSKRIBITE ZA SVOJO VARNOST V PROMETU!

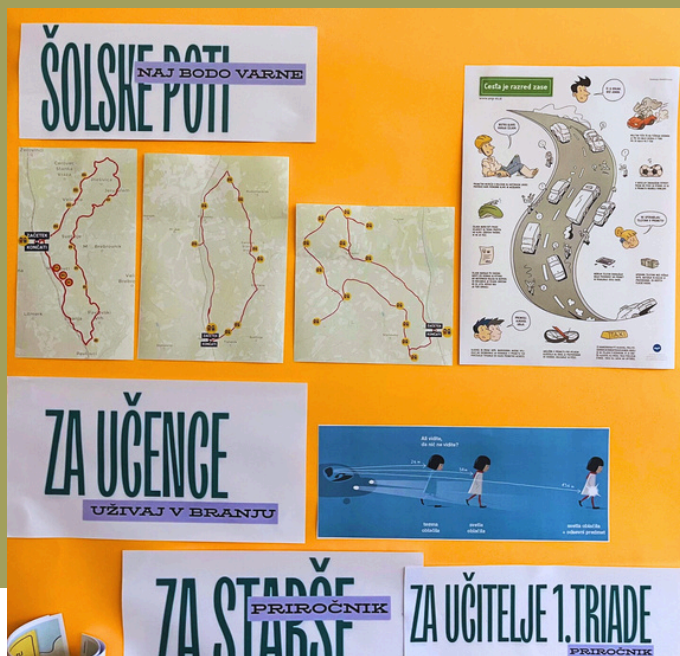
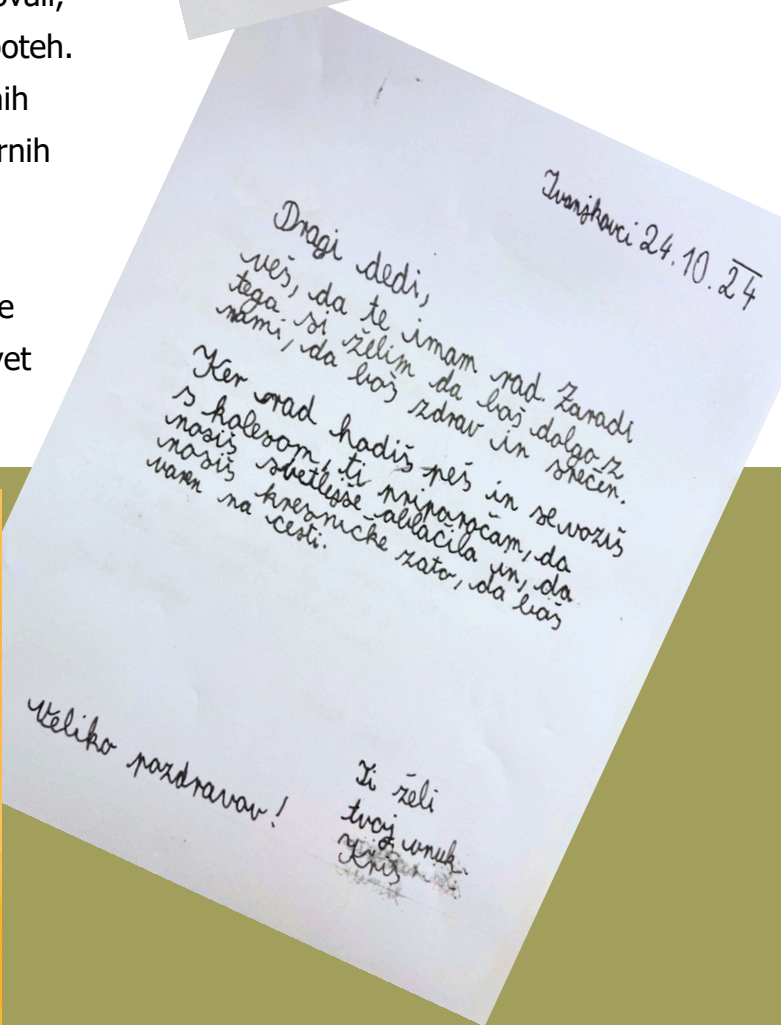
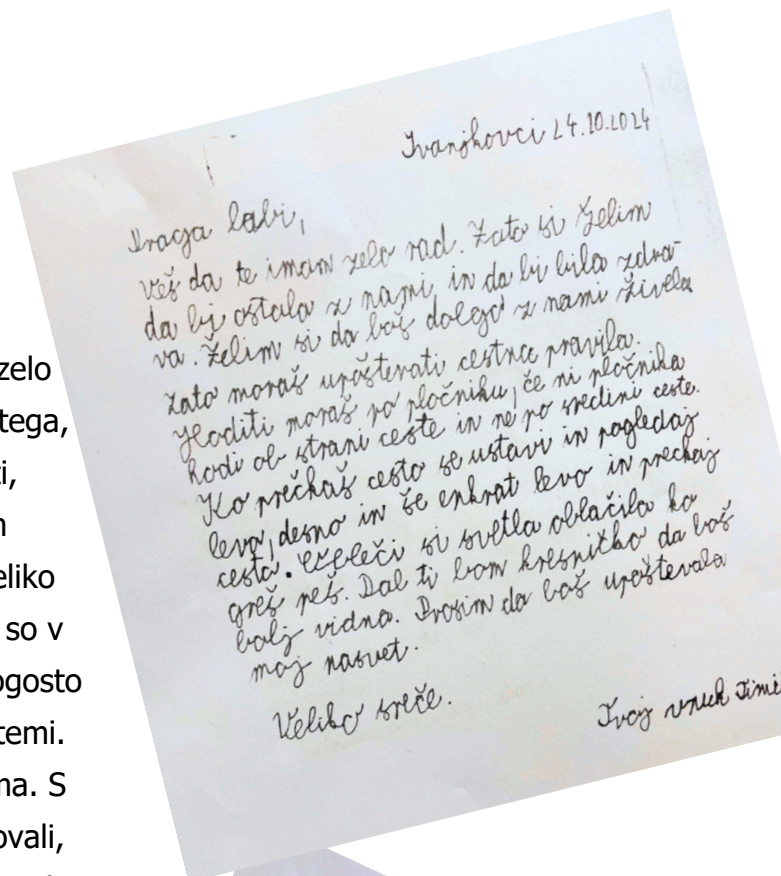
VARNOST V PROMETU

UČENCI IN UČITELJICA 5. RAZREDA

►►► BODI VIDEN, BODI PREVIDEN

V letošnjem letu smo se učenci petega razreda zelo veliko naučili o varnosti na cestah in o pomenu tega, da smo v prometu vidni. Proučili smo šolske poti, uspešno opravili kolesarski izpit in se s ponosom prijavili na natečaj Bodi viden, bodi previden. Veliko smo govorili tudi o tem, kako pomembno je, da so v prometu varni tudi naši babice in dedki, ki se pogosto sprehajajo ali vozijo po cestah v mraku ali celo temi. Pri pouku slovenščine smo jim zato napisali pisma. S preprostimi, a iskrenimi besedami smo jim svetovali, naj poskrbijo, da bodo tudi oni varni na svojih poteh. Z njimi smo želeli deliti znanje o uporabi odsevnih teles, ki so čez dan morda neopazna, a ob večernih in nočnih urah rešujejo življenja, saj jih vozniki opazijo že na daleč.

Najlepša hvala našim babicam in dedkom, ker se trudijo za svojo varnost – kajti brez njih bi bil svet res prazen!

MEDOBČINSKI KROS

ŠPORTNA TEKMOVANJA

LUKA LOVREC

➤➤➤ PONOVNO USPEŠNI UČENCI NAŠE ŠOLE

V ponedeljek 7. 10 2024 smo se udeležili medobčinskega teka v Ormožu. Trije učenci so se uvrstili na državni kros in sicer Mitja Babič, Anže Školiber in Neja Kolbl.

Mitja Babič je na državnem krosu dosegel 10. mesto. Čestitamo vsem.

